

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 34

гр. София , 31.05.2021 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на тридесет и първи май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: полк. РУМЕН Л. ПЕТКОВ

Членове: полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ
полк. ПЕТЬО С. ПЕТКОВ

като разглежда докладваното от полк. РУМЕН Л. ПЕТКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20216000600030 по описа за 2021 година

образувано по жалба от адвокат Д. Я. от САК – процесуален представител на ..... Д. Т. Г. от град С., срещу определение № 18 от 02.04.2021 година по чнд № 116/2021 година по описа на С. военен съд.

Производството е по реда на чл. 72 НПК вр. с чл. 389-403 ГПК.

С определение № 18 от 02.04.2021 г. по чнд № 116/2021 г. С. военен съд е допуснал обезпечаване на конфискация по досъдебно производство № ...../2021 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура-С. спрямо обвиняемия ..... Д. Т. Г..

С частна жалба пред настоящата инстанция обвиняемият ..... Г. чрез своя процесуален представител – адвокат Д. Я. от САК, обжалва определението на С. военен съд, с което са допуснати обезпечителни мерки спрямо имуществото му.

Правят се доводи, че нито прокуратурата, нито съдът са изследвали въпроса, кога са придобити превозните средства. Някои от тях са в съсобственост, тъй като са придобити по време на брака на обвиняемия със съпругата му П. Г.а.

Твърди се, че превозното средство лек автомобил марка „.....“, модел

„.....“ отдавна не е собственост на семейството.

Навежда се довод, че наложените запори и издадената заповед са преждевременни и е ненужна мярка, която ще доведе до тотално ограничаване правото на собственост и произтичащите от това правни възможности за обвиняемия Д.Г.. В тази насока се сочи, че евентуално осъдителна присъда, с която би се наложила конфискация е едно далечно, както във времето и несигурно събитие от гледна точка на презумпцията за невиновност.

Прави се искане да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно определението на С. военен съд и да бъде обезсилена изцяло обезпечителната заповед, издадена по делото.

Постъпил е отговор с изх. № СП-393/21 от 25.05.2021 г. от заместник военно-окръжния прокурор по повод постъпилата въззивна жалба.

В него се сочат доводи, че депозираната жалба е неоснователна. Твърди се, че не е вярно, че запорираните моторни превозни средства не са собственост на ..... Г.. От приложената справка от КАТ автомобилите принадлежат на обвиняемия и поради това не следва да се кредитира посоченото в жалбата.

На следващо място се отбелязва, че наложените запори върху определени вещи не са преждевременна и ненужна мярка. С тях се ограничава единствено обвиняемия да може да се разпорежда, като това не му пречи да ги използва. Твърди се, че правилно първоинстанционният съд е преценил, че за обезпечаване глобата и конфискацията по повдигнатото обвинение следва да бъдат наложени запорите върху недвижимите имущества.

Прави се искане да бъде оставена без уважение процесуалната жалба на обвиняемия ..... Г. чрез адв. Д. Я..

Военно-апелативният съд в настоящия състав, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, както и с направените в жалбата възражения, намира и приема за установено:

Жалбата е неоснователна.

С. военен съд е наложил по отношение на обвиняемия ..... Г. следните обезпечителни мерки:

- Лек автомобил марка „.....“, модел „.....“ с ДК № ..... цвят „зелен металик“, с дата на първа регистрация 27.07.1993 г.;

- Мотоциклет марка „.....“, модел „.....“ с ДК № ....., цвят „черен“, с дата на първа регистрация 01.01.1985 г.;

- Мотоциклет марка „.....“, модел „...“ с ДК № ....., цвят „сигнално червен“, с дата на първа регистрация 06.03.1980 г.;

- на ½ идеални части от всяко едно МПС – Лек автомобил марка „.....“, модел „.....“ с ДК № ....., цвят „червен“, с дата на първа регистрация 30.03.2011 г.;

- Лек автомобил марка „.....“, модел „.....“, с ДК № ....., цвят „тъмносив металик“, с дата на първа регистрация 01.03.2014 г. и

- Мотоциклет марка „.....“, модел „.....“ с ДК № ....., цвят „черен“, с дата на първа регистрация 26.06.2008 г.

Настоящата инстанция намира, че не може да се приема за основателен доводът в жалбата, че определението на първоинстанционния съд не е мотивирано, поради което се явява необосновано и незаконосъобразно.

Първоинстанционният съд е изложил мотиви при постановяване на своя съдебен акт. Отчел е, че срещу ..... Д. Т. Г. са повдигнати и предявени обвинения по чл. 109, ал. 2 и по чл. 104, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 2 НК е предвидена възможност съдът да постанови конфискация на частни лица от имущество на виновния.

Отчетено е, че от материалите на досъдебното производство може да се обоснове предположението, че ..... Г. е съпричастен към повдигнатите му обвинения.

Спазени са указанията, дадени в Тълкувателно решение № 2 от 11.10.2012 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2012 г., ОСНК.

Настоящата инстанция се солидаризира с това мнение, че от множеството доказателства може да се изведе заключението, че обвиняемият ..... Г. има връзка с другите обвиняеми по делото и е налице задръжна дейност между тях.

За извършените деяния е налице хипотезата на чл. 93, т. 7 от НК - /тежко престъпление/ и на този етап от събраните доказателства може да се направи заключението, че са налице предпоставките за налагане на обезпечение върху имуществото на обвиняемия ..... Г..

Относно възраженията в жалбата, че част от имуществото не е собственост на обвиняемия настоящата инстанция възприема като неоснователно. При налагане на обезпечителна мярка не се извършва проверка за собственост на движимите вещи. Такава проверка не може да бъде извършена в обезпечителното производство, тъй като собствеността върху движими вещи се доказва със свидетелски показания, а ако са налице писмени доказателства, то те доказват правото на собственост само при определен момент. Резонно е ищецът да не разполага с писмени доказателства за правото на собственост на ответника върху вещта, а такива могат и да не бъдат съставени при последващо му прехвърляне. В тази насока е и тълкувателно решение № 6 от 14.03.2014 г. на ВКС, по т.д. № 6/2013 г. на ОСГТК, където в т. 5 изрично е посочено, че принадлежността на имуществото предмет на обезпечението към патримониума на ответника не е предпоставка за допускане на обезпечаване чрез налагане на възбрана или запор.

Военно-апелативният съд в настоящият състав намира, че наложените обезпечителни мерки запор върху моторните превозни средства не е преждевременна и ненужна мярка. Налице са условията за налагането им поради което определението на първоинстанционният съд се явява обосновано, а жалбата следва да бъде оставена без уважение.

По изложените съображения настоящата инстанция намира, че частната жалба на обвиняемия ..... Г. и доводите изложени в нея са неоснователни, а

определението на първоинстанционният съд е правилно, законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Предвид изложеното и на основание чл. 72, ал. 1 НПК вр. чл. 396 ГПК Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 18 от 02 април 2021 по ЧНД № 116/2021 г. по описа на Военен съд – гр. С. с което е уважено искането на ВОП – С. за налагане на мерки за обезпечаване на конфискацията и отнемането в полза на държавата по ДП № ...../2021 по описа на ВОП и е наложен **ЗАПОР** на обвиняемия ..... Д. Т. Г..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____